Nihil sine Deo

Octombrie 2025

NIMIC FĂRĂ DUMNEZEU

Liceul Teologic Baptist Reșița

30 de ani – ecoul unui *Mulțumesc*

La 30 de ani de la începutul acestei lucrări, ne plecăm inimile cu recunoștință înaintea lui Dumnezeu, Cel care a făcut posibil tot ceea ce astăzi numim Liceul Teologic Baptist. De la primele rugăciuni și pași timizi, până la rețeaua educațională de astăzi, Dumnezeu a fost Acela care a deschis uși, a ridicat oameni, a ocrotit și a purtat această școală în mâna Sa.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru harul prin care lucrarea a crescut de la o singură clasă la o rețea extinsă, cu șapte locații:
- Liceul Teologic Baptist, locația Reșița
- Grădinița cu program prelungit Reșița
- Locația Bocșa Horia
- Locația Bocșa Salcâmilor
- Locația Moldova Nouă
- Locația Oțelu Roșu
- Locația Caransebeș

Mulțumim lui Dumnezeu pentru cei aproximativ 1150 de elevi, dar și pentru cei peste 100 de profesori și angajați care slujesc cu dedicare, răbdare și dragoste, fiind martori ai credincioșiei Lui în fiecare zi.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru protecția, resursele, călăuzirea și binecuvântarea Sa în fiecare etapă a acestei istorii – de la deschiderea și renovarea clădirilor, la obținerea autorizațiilor, la extinderea nivelurilor de învățământ și la formarea miilor de elevi care au trecut prin această școală.

Privind înapoi la 30 de ani de lucrare, mărturisim cu toată convingerea că Dumnezeu este Cel care a făcut toate lucrurile posibile. Lui Îi aducem toată slava, toată cinstea și toată mulțumirea.

Nimic nu este imposibil cu Dumnezeu

RECUNOȘTINȚA – TESTUL UNEI CREDINȚE AUTENTICE
I Tesaloniceni 5:18
Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; aceasta este Voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi.

Ne întrebăm de multe ori, mai ales în mijlocul incertitudinilor sau când traversăm perioade mai dificile în viață: care este Voia lui Dumnezeu pentru noi, care sunt deciziile care-L onorează pe Dumnezeu? La sfârșitul zilei, chiar am fost, am făcut ceea ce a dorit Dumnezeu de la noi?

Deloc surprinzător, apostolul Pavel adresează acest imperativ, *fiți recunoscători lui Dumnezeu,* celor din Tesalonic, o Biserică locală care se confrunta cu foarte multe incertitudini și întrebări existențiale care-i nelinișteau.

Ceea ce este evident ca test al credinței este această atitudine, decizia de a fi *recunoscător lui Dumnezeu ÎN TOATE circumstanțele* (traducerea literală) prin care trec. Prepoziția **ἐν** – **în** cu dativul indică poziționarea cuiva, locul pe care-l ocupă la un moment dat.

Înțelegem din acest verset că Voia lui Dumnezeu pentru noi este de a fi **recunoscători lui Dumnezeu indiferent de situațiile ÎN care suntem**, cu care ne confruntăm mai ales cele care la un moment dat nu le înțelegem sau pentru care nu avem nici un răspuns imediat rezonabil. Trebuie să știm că toate sunt spre binele nostru final chiar dacă pe moment ni se pare că ne este totul împotrivă.

Dumnezeu prin Domnul Hristos, ne-a rezolvat ceea mai mare problemă, mântuirea sufletului. Cu siguranță se va îngriji de noi în toate situațiile adverse, problemele în care suntem la un moment dat.

Pastor Bărnuț Daniel

De ce să-i învățăm pe copii lecția *recunoștinței*?

Într-o lume în care totul se mișcă repede și în care copiii sunt adesea înconjurați de dorințe, tentații și comparații, recunoștința devine o lecție esențială de viață. A-i învăța pe cei mici să fie mulțumitori nu înseamnă doar să-i învățăm bune maniere, ci să le formăm un mod de a privi lumea cu echilibru, respect și bucurie.

Recunoștința îi ajută pe copii să aprecieze ceea ce au, să nu se lase copleșiți de ceea ce le lipsește și să se bucure de lucrurile simple: o vorbă bună, o zi frumoasă, o îmbrățișare, o masă în familie. Atunci când copilul învață să spună „mulțumesc" din inimă, el dezvoltă empatie, înțelege valoarea efortului celorlalți și descoperă puterea gesturilor mici, dar sincere.

Un copil recunoscător devine un adult responsabil, capabil să aprecieze viața și oamenii din jurul său. Recunoștința cultivă bunătate, respect și o atitudine pozitivă în fața provocărilor. Ea îl ajută pe copil să nu caute fericirea doar în lucruri materiale, ci să o găsească în experiențe, în relații și în propria inimă.

Recunoștința nu este doar o virtute, ci o cale sigură spre o viață mai frumoasă și mai plină de sens.

Prof. Gheorghe Andreia

Christo Deo

Din viața liceului

Programul educativ „Școala Altfel” în cele șapte locații ale Liceului Teologic Baptist a adus împreună elevi și profesori într-o serie de activități variate, interactive și formative, adaptate specificului fiecărei comunități școlare. Fiecare locație a devenit un spațiu al creativității, al implicării și al descoperirii, unde copiii au explorat teme noi, au lucrat în echipă și au experimentat în mod practic valori și abilități esențiale pentru dezvoltarea lor armonioasă.

LOCAȚIA BOCȘA SALCÂMILOR

Grupele Albinuțelor, Buburuzelor și Fluturașilor

Activități din Săptămâna Altfel

Preșcolarii locației noastre au participat cu mult entuziasm la o serie de activități educative, distractive și creative. A fost o perioadă plină de zâmbete, curiozitate și descoperiri noi.

- ***Atelier de creație***: Copiii și-au pus în valoare imaginația realizând lucrări tematice de toamnă, colaje bogat colorate și mici decorațiuni pentru sala de grupă. Folosind frunze, acuarele, hârtie colorată și diverse materiale, cei mici au experimentat texturi și culori, dezvoltându-și abilitățile artistice și motrice fine.
- ***Povești și jocuri educative:*** Am pătruns în universul magic al poveștilor care vorbeau despre prietenie, bunătate, curaj și recunoștință. După lectura fiecărei povești, preșcolarii au povestit momentele preferate, au discutat despre personaje și au exprimat, prin jocuri și desen, ceea ce au înțeles și simțit.
- ***Jocuri în echipă:*** Prin activități distractive și dinamice, copiii au învățat cât de important este să colaborezi, să asculți și să oferi sprijin colegilor. Jocurile de cooperare au consolidat spiritul de echipă, încrederea în sine și bucuria de a reuși împreună.

- ***Plimbare / vizită tematică***: Am explorat împreună mediul înconjurător, observând culorile și schimbările aduse de toamnă. Vizita la brutărie a fost un moment fascinant: cei mici au aflat cum se pregătește pâinea, au văzut utilajele și au descoperit culisele unei activități de zi cu zi, transformate în experiență educativă.
-

Activități interdisciplinare: Am îmbinat muzica, desenul, jocurile de mișcare și exercițiile de dezvoltare personală într-o serie de activități captivante. Copiii au cântat, au dansat, au desenat și au rezolvat sarcini simple de învățare prin joc, stimulându-și creativitatea, curiozitatea și abilitățile sociale.

„Recunoștința ne umple inimile de bucurie și ne face mai buni.”

Ziua Mulțumirii

Am sărbătorit Ziua Mulțumirii într-o atmosferă caldă și plină de bucurie cu un program bogat, în Biserica Baptistă Emanuel din Bocșa. Copiii au vorbit despre lucrurile pentru care sunt recunoscători și mulțumitori lui Dumnezeu– familia, prietenii, jucăriile, educatoarele și momentele frumoase petrecute la grădiniță. Fiecare

Nihil sine Deo

preșcolar a creat o frunză a recunoștinței, pe care am scris un gând de mulțumire. Toate frunzele au format „Copacul Binelui”, simbol al iubirii și al prieteniei din grupa noastră.

LOCAȚIA BOCȘA MONTANĂ

„Săptămâna: - Școala Altfel și Săptămâna mulțumirii -
credință, cunoaștere și bucurie, în slujba educației!”

Anul școlar aduce, de fiecare dată, un moment de creativitate și explorare prin **Săptămâna „Școala Altfel”**, fiind o perioadă dedicată descoperiri, învățării prin experiență și consolidării valorilor care ne definesc ca și școală creștină. Este o săptămână în care rutina zilnică lasă loc creativității, prieteniei și implicării, iar sala de clasă se transformă într-un spațiu viu al colaborării și al inspirației. Dincolo de rigorile programului obișnuit, această perioadă oferă un cadru esențial pentru dezvoltarea armonioasă a preșcolarilor/elevilor, punând accentul pe învățarea non-formală și pe interacțiunea directă cu comunitatea.

Activitățile desfășurate, de la atelierele tematice, parteneriate educaționale, și proiecte artistice, până la momentele de reflecție spirituală, oferă fiecărui peșcolar/elev ocazia de a se dezvolta armonios, atât intelectual, cât și spiritual.

Pentru Liceul Teologic Baptist, acest program nu este doar o pauză de la cursuri, ci o școală a vieții, o ocazie prețioasă de a consolida valorile fundamentale - **credința, etica și responsabilitatea socială** - prin activități practice și experiențe memorabile, unde învățăm că educația adevărată se clădește pe caractere, credință și comunitate.

Echipa noastră de cadre didactice a Liceului Teologic Baptist Reșița, locația Bocșa Montană, a conceput o serie diversificată de proiecte menite să stimuleze **spiritul de echipă**, **creativitatea** și **cunoașterea**, completând educația academică și spirituală oferită zi de zi, și trăind astfel o săptămână plină de cunoaștere, emoție și sensibilitate, fiind prilejuri de învățare autentică și de împărtășire a dragostei lui Hristos în afara zidurilor școlii, și de asemenea, momentele de devoțiune, cântecele de laudă și rugăciunile comune au reamintit tuturor că, dincolo de cunoștințe și activități totul își găsește sensul în relația vie cu Dumnezeu.

Anul acesta, fiecare zi a adus o nouă provocare și o nouă oportunitate de a explora lumea din jur prin ochii cunoașterii. Preșcolarii și elevii au

participat la activități creative, unde și-au descoperit talentele artistice care au promovat spiritul de echipă și care au întărit unitatea dintre colegi, comunicarea și punând în evidență valorile creștine.

În centrul tuturor inițiativelor rămâne **dorința de a-L onora pe Dumnezeu** prin excelență, slujire și bucurie în învățare.

LUNI – 20.10.2025

Anul acesta, genericul primei zile la preșcolari a fost **„Fii atent la traversare!”**, unde ne-am concentrat pe educația rutieră, avându-l ca invitat pe dl. Claudiu Pop, reprezentant al Poliției Locale Bocșa.

Toamna este un anotimp special, plin de jocuri de culoare, unde elevii au debutat cu activitatea „Toamna în clasa mea” folosind materiale din natură pentru a crea un decor în sălile de clasă.

-MARȚI – 21.10.2025

În această zi am avut bucuria de a colabora cu dl. Caracoancea Bogdan Ionuț și cu dl. Iako Mihai, pompieri reprezentanți ai Serviciului Voluntar pentru Situații de Urgență din Bocșa, având și parteneriat cu această instituție, oferind preșcolarilor o perspectivă unică asupra faptului: „Cum să fim în siguranță în caz de incendiu?”

Iar elevii clasei a IV-a B, coordonați de doamna învățătoare Dobrescu Alina, au creat special pentru colegii lor scenete („Ridichea uriașă”, „Creația”) cu scop educativ și recreativ. Ei au dorit să transmită valori și atitudini pozitive și să dezvolte încrederea în sine. Expresivitatea, imaginația și creativitatea s-au reflectat pe chipul fiecăruia.

MIERCURI – 22.10.2025

„Școala Altfel”, ne oferă ocazii de a face ieșiri, și o ieșire a fost la Cinema Dacia, Reșița, unde preșcolarii și elevii au vizionat filmul „Prietenii din tren”, având ca scop dezvoltarea cognitivă a deprinderilor sociale, a curiozității și a empatiei.

JOI – 23.10.2025

Pentru școala noastră Parteneriatul Educațional cu Inspectoratul de Jandarmi Județean Caraș-Severin devine o prioritate a strategiilor orientate către educarea preșcolarilor și elevilor pentru cunoașterea și respectarea legislației precum și pentru dezvoltarea sănătoasă a societății românești.

-VINERI – 24.10.2025

„Cu haina mulțumirii” vin la Serbarea de mulțumire preșcolarii și elevii Liceului Teologic Baptist Reșița, locația Bocșa, în prezența

Dumnezeului nostru și a Bisericii Creștine Baptiste „Harul” Bocșa.

Clipe binecuvântate, clipe de har și mulțumire s-au revărsat și la Biserica Creștină Baptistă „Speranța”, Oțelu Roșu și la Biserica Creștină Penticostală „Betesda”, Bocșa. Elevii au arătat prin cântul, prin mesajul și prin poeziile lor ce inimă mare și mulțumitoare au.

Săptămâna s-a încheiat cu o masă comună – langoși cu brânză - timp în care ne-am reamintit de momentele plăcute ale săptămânii „Școala Altfel”.

La finalul acestei săptămâni pline de zâmbete, emoții și descoperiri, fiecare preșcolar și elev a plecat acasă cu o inimă mai bogată și o perspectivă mai clară asupra misiunii sale. „Săptămâna altfel” a fost, ca în fiecare an, o mărturie vie că educația creștină nu se rezumă doar la informații, ci la trasformarea caracterului.

Pentru școala noastră, această perioadă a fost încă o dovadă că învățarea poate fi o formă de închinare, iar bucuria de a fi împreună – o expresie a dragostei lui Dumnezeu manifestată în comunitate

Psalmul 50:14

„Adu ca jertfă lui Dumnezeu mulțumiri și

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT - CASA TIMOTEI

În perioada 20-24 Octombrie, în cadrul grădiniței cu program prelungit a locației „Casa Timotei”, am desfășurat diferite activități, marcând astfel, „Săptămâna Altfel”.

Toate activitățile s-au desfășurat împreună cu preșcolarii celor trei grupe, împreună cu cadrele didactice.

„Săptămâna Altfel” a fost una plină de bucurie, activități interesante și momente de neuitat pentru copiii grădiniței noastre.

Pe parcursul săptămânii, am avut bucuria de a primi mai mulți invitați speciali.

În prima zi din săptămână, am primit vizita doamnei doctor care a discutat cu copilașii despre igienă și alimentația corectă, oferindu-le sfaturi utile pentru o viață sănătoasă.

În cea de-a doua zi din săptămână am desfășurat și o frumoasă activitate împreună cu părinții, în cadrul căreia copiii au realizat peștișori din fructe de toamnă, dezvoltându-și creativitatea și lucrul în

echipă, de asemenea, am și am realizat împreună un frumos decor de toamnă în vestiarul grădiniței.

Un alt moment deosebit a fost vizita fratelui Daniel și a elevilor de clasa a IX-a, cu care copiii au pregătit salată de fructe, învățând despre colaborare și bucuria de a munci împreună.

De asemenea, doamna Mihaela Berta și elevii clasei a X-a ne-au vizitat pentru o activitate dedicată prieteniei și prevenirii bullyingului.

Copiii și-au pictat mâinile și le-au lipit pe un colaj comun, simbol al unității și acceptării.

Într-o altă zi, am avut o zi de film, asemănătoare unei experiențe la cinema. Copiii au vizionat un film educativ, bucurându-se de pufuleți și biscuiți, iar la final au discutat despre importanța lucrului în echipă.

De asemenea, am mers in vizită la biblioteca orașului, unde ne-am delectate cu povești frumoase.

Săptămâna s-a încheiat cu o mică serbare în cadrul serviciului de biserică, unde am adus mulțumiri lui Dumnezeu pentru cei 10 ani de existență ai grădiniței. Copiii au recitat versete și au cântat cu multă bucurie.

După program, ne-am reîntors la grădiniță, unde am sărbătorit cu un tort delicios, cu ocazia aniversării de 10 ani de existent a grădiniței.

A fost o săptămână plină de emoții, descoperiri și bucurie, care va rămâne mult timp în inimile copiilor, părinților, dar și cadrelor didactice. Aceste momente sunt cu adevărat prețioase.

LOCAȚIA CARANSEBEȘ

Săptămâna „Școala Altfel”
a început cu zâmbete sănătoase!

În prima zi a programului „Școala altfel”, elevii noștri din ciclul primar au primit o vizită specială din partea medicului stomatolog **Călin Colțan**, care le-a vorbit pe înțelesul lor despre **importanța igienei orale**, despre cum să-și păstreze dinții sănătoși și despre ce obiceiuri îi ajută să aibă un zâmbet frumos și încrezător.

Copiii au fost încântați să descopere informații utile, să pună întrebări și să primească **diplome de „Super Zâmbet”**, ca răsplată pentru interesul și implicarea lor.

Activitatea s-a încheiat cu un moment creativ și foarte apreciat: elevii au modelat din plastilină **propria lor proteză dentară**, exact ca niște mici tehnicieni dentari, învățând prin joc și experimentare.

A fost o zi **cu și despre zâmbete** - plină de curiozitate, bucurie și învățare autentică.

Iată o descriere potrivită pentru postare, cu un ton inspirațional și prietenos:

O zi cu capul în nori – Vizită la Aeroportul din Caransebeș

Într-o altă zi memorabilă din programul „Școala altfel”, elevii noștri din ciclul primar au vizitat **Aeroportul din Caransebeș**, unde au pătruns în fascinanta lume a aviației.

Copiii au avut ocazia să descopere îndeaproape cum funcționează un aeroport, ce înseamnă siguranța în zbor și care sunt rolurile diferitelor echipaje de la sol. Cei pasionați de avioane, elicoptere și tot ce înseamnă „a te ridica de la sol” au trăit o experiență de neuitat: au văzut aeronave reale, au aflat cum se pregătește un aparat de zbor și au înțeles, cu ochii larg deschiși, câtă responsabilitate și precizie implică profesia de pilot.

Ghidul aeroportului le-a explicat copiilor:
• cum se comunică între turnul de control și piloți,
• cum funcționează instrumentele de bord,
• de ce fiecare zbor este atent planificat,
• ce calități sunt necesare pentru a deveni pilot - curaj, calm, atenție și multă pasiune.

Pentru unii dintre elevi, această vizită a însemnat mai mult decât o simplă experiență: a fost un **prim pas către un vis**. Cine știe? Poate că printre ei se află viitorii piloți ai țării, tehnicieni de aviație sau specialiști în controlul traficului aerian.

A fost o zi în care am învățat cu entuziasm, am privit cerul altfel și ne-am lăsat imaginația să zboare.

O zi **cu capul în nori**, dar cu inimile pline de bucurie și inspirație!

O zi dulce în „Școala altfel” – Cofetari pentru o zi!

Într-o altă zi plină de creativitate și voie bună din programul „Școala altfel”, elevii noștri au devenit… **mici cofetari**! Alături de mămicile lor, copiii au lucrat cu entuziasm, imaginație și multă poftă de joacă pentru a realiza torturi colorate și delicioși **„cocoșei”** – bomboanele copilăriei mamelor lor.

Împreună, au cântărit ingrediente, au frământat, au modelat și au decorat, transformând bucătăria improvizată din clasă într-un atelier autentic de cofetărie. Mămicile și-au împărtășit amintirile din copilărie, povestind cum pregăteau „cocoșeii” acasă, în timp ce copiii au descoperit o rețetă simplă, dar plină de magie și nostalgie.

Activitatea a fost nu doar un prilej de învățare practică, ci și un moment special de **conectare mamă–copil**, de lucru în echipă și de bucurie împărtășită. Zâmbetele au fost ingrediente nelipsite, iar rezultatele… delicioase!

A fost o zi **dulce, creativă și plină de amintiri frumoase**, în care copiii au învățat că rețetele cele mai bune sunt cele făcute cu dragoste.

O zi plină de știință și uimire –
Micii cercetători în acțiune!

În cadrul unei alte zile din programul „Școala altfel”, elevii noștri s-au transformat în **mici cercetători**, explorând lumea fascinantă a științei prin experimente simple, dar spectaculoase.

Cu halate, mănuși, recipiente colorate și multă curiozitate, copiii au descoperit cum știința prinde viață chiar în fața ochilor lor.

Au realizat experiențe distractive precum:
• **erupția unui vulcan** din bicarbonat și oțet,
• **curcubeul din apă** și coloranți,
• **magia densităților**, cu lichide care nu se amestecă,
• **norul din borcan**, care le-a explicat fenomenul ploii.

Fiecare experiment a fost însoțit de întrebări, ipoteze, explicații pe înțelesul lor și multe exclamații de uimire. Copiii au lucrat în echipe, au colaborat, au comunicat și au descoperit că știința nu înseamnă doar formule, ci și **joacă, explorare și descoperire**.

A fost o zi în care clasele s-au transformat în laboratoare, iar elevii în mici oameni de știință, plini de entuziasm și dorința de a înțelege lumea din jur.

O zi în care curiozitatea a fost scânteia, iar învățarea – **o adevărată aventură științifică!**

O zi cu povești vii – Teatru creștin de păpuși „OAC”

Într-o altă zi din programul „Școala altfel”, elevii noștri au pășit în lumea minunată a **teatrului de păpuși creștin „OAC”**, unde personajele colorate, pline de energie și umor, le-au transmis copiilor mesaje despre **bunătate, prietenie, curaj și credință**.

Prin jocul păpușilor, povestea a prins viață în fața lor, iar copiii au descoperit că învățarea valorilor poate fi nu doar importantă, ci și **amuzantă și plină de surprize**. Râsetele, aplauzele și întrebările lor curioase au arătat cât de profund au rezonat cu mesajul transmis. A fost o zi în care imaginația a zburat, inimile s-au deschis, iar micii spectatori au plecat acasă cu **lecții frumoase și luminos împachetate în joacă**.

Aventura Exploratorilor – O săptămână cu zâmbete, culoare și tradiții românești!

În cadrul programului „Școala altfel”, micii noștri exploratori și-au luat rucsacii de curiozitate și **au pornit într-o călătorie magică prin România**, descoperind, zi de zi, câte o regiune plină de povești, meșteșuguri și gusturi minunate.

Ardeal – ținutul porților sculptate și al cetăților vechi

Copiii au descoperit secretele meșteșugarilor ardeleni și au împletit cu spor **coșulețe din nuiele**, exact ca niște micuți artizani.

Moldova – tărâmul mănăstirilor și al broderiilor colorate

Cu multă răbdare și migală, elevii au **brodat trăistuțe mici**, inspirate din motivele tradiționale, învățând să transforme firele colorate în povești vii.

Oltenia – universul ceramicii de Horezu

Aici au modelat **farfurii ceramice**, decorate cu spirale și motive vesele, în timp ce cocoșul de Horezu le zâmbea parcă din centrul fiecărei creații.

Banat – acasă

Elevii au pus mâna pe **mini-covoare țesute**, descoperind frumusețea culorilor și a modelelor tradiționale, toate țesute cu grijă și voie bună.

Și pentru că fiecare aventură se trăiește cu toate simțurile, **mămicile pricepute** le-au pregătit preparate tradiționale din fiecare regiune – gusturi care i-au purtat pe copii într-o călătorie a aromelor și amintirilor.

La final, micii exploratori au înțeles că România este **un dar prețios de la Dumnezeu**, o țară bogată în tradiții, frumusețe și oameni harnici. O aventură de neuitat, în care copiii au învățat să fie recunoscători, să prețuiască rădăcinile lor și să descopere cu bucurie minunile lumii lăsate de Dumnezeu.

LOCAȚIA MOLDOVA -NOUĂ

Ce-ar fi dacă o săptămână de școală nu ar fi doar despre teme și lecții obișnuite, ci despre viață și descoperire? La locația noastră din Moldova Nouă, Săptămâna Altfel a însemnat o călătorie plină de inspirație și învățături, în care Dumnezeu ne-a călăuzit pașii, fiecare zi oferindu-ne lecții despre *recunoștință*, *prietenie*, *curaj*, *inspirație* și *cunoaștere*.

În prima zi a Săptămânii Altfel, ne-am adunat în sala de capelă a bisericii Maranata, unde lecțiile desprinse din viețile personajelor biblice, cântecele și momentele de reflecție ne-au făcut să simțim că Dumnezeu ne călăuzește pașii și ne veghează inimile. Am înțeles că a fi mulțumitor nu înseamnă doar să spui
M U L Ț U M E S C, ci să dăruiești din inimă prin gesturi mici și sincere. În felul acesta, am simțit cu adevărat că **SUNTEM MULTUMITORI, DAR NU BLAZATI**, răspândind cu bucurie binecuvântările primite.

A doua zi ne-a adus lecții despre prietenie și respect. Am spus *stop* bullyingului și *start* prieteniilor adevărate, învățând că Dumnezeu ne îndeamnă la iubire și grijă față de aproapele nostru. După aceste momente pline de învățăminte, ziua a continuat cu alte activități captivante: pe de-o parte, elevii pasionați de mișcare s-au îndreptat spre competițiile sportive din Reșița, bucurându-se de joc și entuziasmul întâlnirii cu colegii din alte locații, pe de altă parte, în același spirit al bucuriei de a fi împreună, elevii pasionați de geometrie au explorat natura în căutarea formelor și a modelelor geometrice.

La final, preșcolarii au participat la un atelier de cofetărie, pregătind și decorând dulciuri. Prin joaca cu ingredientele și culorile, cei mici au
învățat să fie răbdători și atenți.

Ziua a treia a fost plină de creativitate și curiozitate. Elevii clasei a VIII-a au transformat literatura într-o experiență interactivă la Centrul Multicultural din Moldova-Nouă, realizând împreună panoul „LITERAFLIX”, unde au pus în valoare teme universale precum *familia*, *iubirea* și *prietenia*.

Elevii altor clase au vizionat un documentar despre fauna din România și au realizat desene cu animalele preferate. La final, fiecare și-a luat promisiunea de a arăta grijă față de aceste ființe minunate, învățând că și cele mai mici gesturi de bunătate contează.

Curiozitatea și dorința de a învăța ne-au purtat și la Detașamentul de Pompieri din Moldova-Nouă, unde elevii au descoperit ce înseamnă curajul,

responsabilitatea și lucrul în echipă. Prin demonstrații și explorarea autospecialelor cu toții au înțeles cât de important este să fii responsabil.

În ziua a patra am pornit într-o excursie tematică la Timișoara, parcurgând un traseu cu trei opriri care ne-a făcut să descoperim frumusețea și complexitatea lumii din jur, transformând întreaga zi într-o lecție adevărată despre explorare, curiozitate și pasiunea de a descoperi:

Prima oprire a fost la Banca Națională a României unde am descoperit totul despre circuitul banilor și am înțeles cum să ne gestionăm resursele cu înțelepciune, înțelegând că fiecare dar primit cere responsabilitate și grijă.

Drumul nostru a continuat la Agenția de Turism Naomi Travel, un loc care ne-a arătat că lumea e mai mare decât o vedem pe hartă. Aici am înțeles cum ideile prind viață atunci când sunt însoțite de perseverență, inițiativă și valori solide. Am văzut cum pasiunea și dorința de a ajuta oamenii pot transforma un vis într-un proiect de succes.

La final, la Universitatea de Medicină și Farmacie din Timișoara am descoperit o lume în care fiecare decizie poate salva o viață. Acolo am văzut câtă rigoare, pasiune și responsabilitate presupune drumul celor care aleg să lucreze în cercetare pentru binele oamenilor.

Ziua a cincea ne-a purtat în explorarea împrejurimilor școlii noastre. Am vizitat Primăria orașului Moldova Nouă, unde am aflat cum funcționează administrația locală și care sunt responsabilitățile celor care se îngrijesc de comunitate.

La Centrul Cultural și la Biblioteca orașului, ne-am bucurat de lumea fascinantă a artelor, a evenimentelor culturale și am descoperit cât de valoroase sunt cărțile și lectura în dezvoltarea noastră intelectuală. Ziua s-a încheiat la Casa de Cultură, unde am vizionat un film educativ, plin de zâmbete și inspirație.

Săptămâna Altfel la Moldova Nouă ne-a arătat că școala poate fi mult mai mult decât teme și lecții obișnuite: poate fi o călătorie despre **B U C U R I E, D E S C O P E R I R E și Î N V Ă Ț A R E.**

Așadar, cu toții am înțeles că în gesturile mici și în curiozitatea noastră stă frumusețea învățării și că fiecare experiență, fie că este în natură, la școală, în oraș sau în afara orașului ne ajută să transformăm experiențele într-o lecție de viață.

LOCAȚIA OȚELU ROȘU

În Săptămâna Altfel, clasele de la Oțelu Roșu s-au întrecut în activități care mai de care mai frumoase, organizându-se în activități comune, dar și individuale, pe clase.

PREȘCOLARII

În prima zi, preșcolarii au pregătit o delicioasă supică de legume, numai bună pentru vremea de afară! Împreună cu doamnele educatoare, au pregătit legumele, le-au spălat, curățat și apoi au gustat nerăbdători supa.

În a doua zi, cu toții au mers la dentist, pentru a se asigura că au dantura sănătoasă și că știu cum să aibă grijă de dinții lor.

Grupa mare a mers în vizită la bunicuții de la Fundația Humanitas, azilul de bătrâni din Oțelu Roșu. Au dăruit cu bucurie din puținul lor, din timpul lor și din dragostea lor, iar bucuria și iubirea le-au fost înmulțite. „Dăruind ,vei dobândi”, spunea N. Steinhardt și chiar așa a și fost!

Miercuri, copilașii s-au pregătit pentru târgul de joi, unde au participat împreună cu părinții și au fost vizitați de doamna bibliotecară pentru o incursiune în lumea poveștilor. Copiii au ascultat uimiți istorioara. Preșcolarii au încheiat săptămâna cu activitate în școală, decorând clasa cu elemente specifice toamnei.

CICLUL PRIMAR și GIMNAZIAL

Clasele primare, împreună cu clasa a V-a, au mers luni la bibliotecă, în intervale orare diferite și au avut activități diferite. Toți au fost încântați de primirea călduroasă și cărțile frumos aranjate pe rafturi, menite a ne chema la citit. Poveștile au fost adaptate în funcție de vârsta copiilor, astfel că nimeni nu a fost plictisit sau dezinteresat.

În următoarea zi, elevii au creat obiecte pentru Târgul de Toamnă. Talentații copii au creat obiecte din lut, magneți pentru frigidere, brelocuri din împletituri, decorațiuni de toamnă.

Clasa a II-a a avut un program diferit, astfel că marți au planificat o excursie la Alba-Iulia, unde s-au bucurat foarte mult de tot ce au vizitat.

A treia zi, *Oamenii nu știu nimic* a fost piesa de teatru care le-a amintit copiilor că îi putem ajuta pe cei din jurul nostru în multe feluri, chiar vorbindu-le despre Dumnezeu. Povestea lui Naaman și a fetiței care era în casa lui a devenit o lecție pentru copii, o lecție despre empatie, bunătate și curaj. Toate clasele au participat cu drag la această activitate, chiar și celor de la gimnaziu li s-a părut folositor.

În ziua a patra, Târgul de toamnă a fost cel care ne-a ocupat toată ziua. Au fost expuse pentru vânzare creațiile copiilor, dar și bunătățile pregătite de mămicile harnice și gospodine. Târgul s-a bucurat de un real succes, banii câștigați fiind apoi folosiți în proiectele școlii noastre.

Ultima zi din această săptămână a fost încununată cu o frumoasă excursie în Hunedoara, unde am vizitat Castelul Huniazilor și Muzeul de Căsuțe „Marc”, Castelul Lupilor și Grădina Zoologică „Zoolandia” din Chimindia și „I Giardini di Zoe” din Banpotoc. A fost o zi lungă, dar frumoasă, copiii încă povestesc întâmplări din excursie.

În excursie au fost clasele primare împreună cu clasa a V-a, excepție a făcut clasa a II-a, care deja fuseseră în excursie, așa că în ziua de vineri au avut o activitate despre siguranța rutieră.

Mulțumim Domnului pentru tot ce a fost, o săptămână plină de amintiri frumoase, iar toate sacrificiile au fost răsplătite de zâmbetele de pe fețele copiilor.

LICEUL TEOLOGIC BAPTIST REȘIȚA

În cadrul programelor educative „Școala Altfel” și „Săptămâna Mulțumirii”, elevii Liceului Teologic Baptist Reșița au participat la o serie de activități variate, menite să stimuleze creativitatea, să încurajeze spiritul de echipă și să dezvolte competențe pentru viață. Atât preșcolarii, cât și elevii din ciclul primar, gimnazial și liceal au fost implicați în experiențe formative care au combinat educația morală, cultura, arta, siguranța personală și descoperirea vocațională.

Activitățile preșcolarilor

La grădinița noastră, Săptămâna „Școala Altfel” a devenit o adevărată Săptămână a Mulțumirii. În fiecare zi, copiii au descoperit cât de frumos este să spui „mulțumesc” și să arăți bunătate celor din jur. Am avut ateliere colorate, jocuri vesele și activități în care cei mici au învățat să împartă, să ajute și să aprecieze tot ce primesc. Prin cântece, povești și lucrări creative, cei mici au înțeles că mulțumirea nu este doar un cuvânt politicos.

Zâmbetele lor ne-au reamintit că recunoștința se învață de timpuriu și crește odată cu noi. Să păstrăm veselia și bunătatea acestei săptămâni în fiecare zi!

Învățământ primar

Mulțumirea – cuvânt de mare preț

Derulată la începutul programului Școala Altfel, această activitate s-a desfășurat prin implicarea clasei a IV-a și a preșcolarilor mari de la sediu, fiind prima din seria „Preșcolarii de azi, școlarii de mâine”. În cadrul ei, elevii au prezentat sceneta „Sacul cu mere”, după textul cu același nume al scriitorului rus, Vladimir Suteev. Preșcolarii au fost familiarizați cu noțiunea de generozitate, empatie, altruism, colaborare și respect. Prin intermediul personajelor au călătorit în lumea frumoasă a poveștilor, în care orice faptă primește răsplată. Sacrificiul și dărnicia personajului principal, Iepurele, care a împărțit din merele adunate tuturor animalelor care au avut nevoie de ele, au fost răsplătite cu un ospăț îmbelșugat de care s-a bucurat toată familia eroului în finalul piesei.

În cea de-a două parte a activității, cei mari și cei mici și-au exprimat recunoștința și mulțumirea față de Creatorul, cel care ne oferă din plin dragoste, grijă, protecție, sănătate și hrana cea de toate zilele. Au fost intonate cântece tematice, de toamnă, iar în finalul activității au realizat coronița toamnei, lucrând în echipe de școlari și preșcolari. Activitatea s-a bucurat de un real succes, stârnind curiozitatea și interesul pentru activitățile școlare.

Incursiune în timp la Școala Pittner

În cea de a IV-a zi a programului național Școala Altfel, elevii claselor a III-a și a IV-a au vizitat Centrul Cultural Școala Pittner. Acolo au fost întâmpinați de dna bibliotecară Dominique Zara, care le-a prezentat noua clădire a centrului, le-a

povestit istoria Școlii Pittner, dar și informații despre expoziția de fotografie „Împing orașul prin memoria mea” semnată de Aurora și Iosif Király.

După această incursiune în timp, elevii au vizionat scurt-metrajul „Laika” produs la Academia de Arte Frumoase din Katowice - Polonia de studenta Aleksandra Duda. Aceștia au descoperit că Laika, un câine care vagabonda pe străzile Moscovei, a devenit primul animal lansat în spațiu. Cățeluța a fost antrenată cu alți doi câini și aleasă să ocupe nava sovietică Sputnik 2 care a fost lansată în spațiu pe data de 3 noiembrie 1957 de la Cosmodromul Baikonur. Nava nu a fost proiectată pentru întoarcere, astfel că Laika a murit la scurt timp după lansare din cauza hipertermiei.

Moartea ei a urmărit pentru mult timp pe unii oameni implicați în această misiune istorică.

O viață în slujba României: Regina Maria

Scopul acestei activități este acela de a omagia una dintre cele mai de seamă personalități ale României, cu ocazia împlinirii a 150 de ani de la nașterea Reginei Maria. Invitații de onoare ai acestei activități au fost doamnele muzeograf din cadrul Muzeul Banatului Montan din Reșița. Acestea au prezentat școlarilor de la nivelul primar cele mai importante momente din viața și activitatea acestei doamne, care a „purtat” România în inima ei. Astfel ei au aflat despre originea ei, familia din care provenea, implicarea acesteia în Primul Război Mondial prin fapte de întrajutorare și sprijin a României, prin toate acestea concluzionând că regina Maria a fost o personalitate complexă și puternică. Elevii au fost provocați să pună întrebări despre viața acesteia, să aprecieze faptele acesteia și să o considere un model de principialitate.

Cartea – prietena tăcută a copiilor

Fiecare copil își dorește și, cu siguranță, are cel puțin un prieten. În activitatea propusă am dorit să arătăm copiilor că și cărțile pot fi considerate prieteni prețioși. Elevii claselor a IV-a și pregătitoare au vizitat Biblioteca Județeană pentru Copii „Paul Iorgovici” din Reșița, fiind primiți cu ospitalitate de doamna bibliotecară Crețescu Oana. Aceasta le-a prezentat fondul de carte actualizat pentru anul școlar în curs. Mai apoi, elevii au fost împărțiți pe categorii de vârstă și au derulat acțiuni precum: exerciții de lectură a unor fragmente din cartea „Cuore, inimă de copil”, de Edmondo de Amicis – învățând despre prietenie, cinste, sârguință, patriotism; audierea unor povești despre mulțumire și prietenie. În cadrul atelierului de creație, derulat în finalul activității, elevii au transpus frumusețile toamnei în desene pline de culoare și formă.

Activitățile gimnaziului

Pentru elevii claselor gimnaziale, programul a inclus o diversitate de activități educative și recreative. Un accent important a fost pus pe siguranța în mediul online, prin sesiuni interactive susținute în colaborare cu specialiști, unde copiii au învățat să identifice și să evite potențialele pericole ale internetului.

Componenta artistică a fost prezentă prin activitatea „Chipul inocenței ilustrat în fotografie”, în cadrul căreia elevii au explorat fotografia ca mijloc de expresie creativă. Ei au realizat cadre din unghiuri diferite, au experimentat cu lumina și compoziția și au învățat să spună povești prin imagini.

Dimensiunea culturală și morală a fost dezvoltată prin vizionări de filme și prin atelierul de povești biblice, unde elevii au dat viață textelor sacre prin desene, colaje sau scurte scenete. Activitățile au încurajat atât înțelegerea mesajului biblic, cât și exprimarea artistică.

Tot în cadrul gimnaziului, elevii au redescoperit jocurile copilăriei, activitate menită să stimuleze colaborarea și buna dispoziție.

În cadrul activităților dedicate colaborării și socializării între elevi, a avut loc *Meciul Prieteniei*, un eveniment sportiv ce a reunit elevi pasionați de

fotbal din patru locații: Reșița, Moldova Nouă, Caransebeș și Bocșa. Atmosfera a fost una plină de energie, entuziasm și fair-play, accentul fiind pus nu pe competiție, ci pe bucuria de a juca și de a lega noi prietenii.

O experiență aparte a fost întâlnirea cu pompierii din cadrul ISU Caraș-Severin, care au realizat demonstrații de intervenție și au prezentat măsuri esențiale de siguranță. Săptămâna s-a încheiat într-o atmosferă relaxată, prin activități de socializare și jocuri, menite să întărească relațiile dintre elevi și să dezvolte spiritul de echipă.

Activitățile liceenilor

La nivelul liceului, programul a fost structurat în jurul a trei direcții majore: recunoștință și identitate, orientare vocațională și educație pentru viață, stil de viață sănătos și mișcare.

Unul dintre momentele definitorii a fost tema recunoștinței, valorificată prin scenete, ateliere și degustări de preparate de toamnă, prin care elevii și-au exprimat mulțumirea și bucuria de a aparține unei comunități unite. Activitățile dedicate Săptămânii Mulțumirii au creat un cadru cald, în care elevii au reflectat asupra valorilor creștine și asupra darurilor personale.

O altă componentă importantă a fost explorarea viitorului academic și profesional. Elevii liceului au vizitat instituții de învățământ superior, precum Universitatea Babeș-Bolyai, au participat la întâlniri cu specialiști din diverse domenii și au desfășurat activități menite să îi ajute în alegerea carierei.

Vizitele tematice la Timișoara, precum și excursiile educative pe teme istorice au completat experiența formativă.

De asemenea, elevii au descoperit procese industriale și agricole, în cadrul vizitei „Călătoria unui bob de grâu” la societatea Pangram, și au participat la activități interactive alături de preșcolari, în cadrul proiectului „Codul prieteniei”, care a urmărit dezvoltarea empatiei și a responsabilității sociale.

Educația pentru viață a fost susținută prin teme precum prevenirea bullyingului, siguranța rutieră și nutriția sănătoasă, în cadrul unor ateliere cu invitați specializați.

Pentru elevii claselor mari, jocurile de rol, dezbaterile și simulările au reprezentat modalități eficiente de învățare prin experiență.

Nu în ultimul rând, programul a promovat un stil de viață sănătos, astfel că o parte a activităților a cuprins competiții sportive, ieșiri în oraș, ateliere culinare cu tematică sănătoasă și activități de mișcare în aer liber.

Activitățile din Școala Altfel și Săptămâna Mulțumirii au oferit elevilor oportunități variate de învățare, descoperire și dezvoltare personală. Prin combinarea dimensiunii educaționale cu cea morală, artistică și recreativă, Liceul Teologic Baptist Reșița a reușit să creeze o săptămână memorabilă, care a întărit relațiile dintre elevi, profesori și comunitate, și a oferit fiecărui participant șansa de a-și valorifica aptitudinile într-un cadru prietenos și formativ.

Școala părinților

Tot în cadrul Săptămânii Altfel a avut loc conferința cu părinții „Adolescentul în era tehnologiei - pericole și oportunități” care a oferit un prilej valoros de dialog și reflecție asupra modului în care tehnologia influențează dezvoltarea tinerilor. Invitatul special, domnul profesor de informatică, a prezentat atât riscurile asociate mediului online, cât și modalități eficiente de protejare a adolescenților în fața expunerilor nedorite. De asemenea, doamna Cristina Olariu a subliniat importanța comunicării deschise dintre părinți și copii, precum și rolul sprijinului emoțional în navigarea lumii digitale. Evenimentul s-a dovedit a fi o experiență utilă, oferind părinților instrumente concrete pentru a-și ghida copiii în utilizarea responsabilă și echilibrată a tehnologiei.

Săptămâna Mulțumirii a debutat cu un moment deosebit, profesorii au slujit în biserică. A fost un timp de recunoștință și unitate, în care cadrele didactice au adus mulțumiri pentru binecuvântările primite și pentru misiunea pe care o împlinesc zi de zi. Prin implicarea lor, au transmis elevilor și părinților un exemplu de dedicare, credință și spirit de slujire, întărind legătura dintre școală și biserică.

Jurnal de elev – „O zi altfel”

Dragă jurnal,

Astăzi a fost cu adevărat o zi altfel! Am mers la ISU Caraș-Severin și am descoperit ce înseamnă să fii pompier adevărat. Am văzut cum se folosește furtunul de apă și cum se urcă pe scara uriașă a autospecialei. La un moment dat, pompierul a zis că vom încerca și noi să stropim cu apă și… cred că am udat mai mult colegii decât ținta. Unul dintre colegi a țipat că „am transformat totul într-un carnaval de apă”!

Cel mai tare a fost când am văzut demonstrația cu salvarea unei persoane dintr-o mașină răsturnată. Mi s-a părut că sunt într-un film de acțiune! Am învățat cât de importantă este siguranța și cât de curajoși sunt pompierii. La final, ne-au lăsat să încercăm căștile și echipamentele – am arătat ca niște mini-pompieri gata de intervenție.

Acasă, încă simt adrenalina și nu pot să nu zâmbesc. O zi altfel nu înseamnă doar distracție, ci și lecții pe care nu le uiți niciodată. Astăzi am râs, am învățat și am simțit ce înseamnă să fii curajos. Abia aștept să văd ce surprize ne mai așteaptă mâine!

Elevul X dintr-a șaptea

Dragă jurnal,

Astăzi a fost prima zi din Săptămâna Altfel și pot să spun că a fost… plină de aventuri și vopsea colorată! Am început cu paintball-ul și a fost epic: butoaie, strigăte de „Nu mă prinde!” și pete de vopsea pe toți, inclusiv pe mine. La un moment dat, am arătat ca un tablou modern – culori peste tot – iar una dintre colegele mele a zis că aș putea fi expus la muzeu.

După ce am terminat cu paintball-ul și am scuturat puțin vopseaua imaginară, am mers la mall. Credeam că ne vom relaxa puțin, dar surpriză! Colegul nostru și-a uitat telefonul în autobuz. Panică generală: toți încercam să ghicim dacă șoferul îl va găsi sau dacă telefonul va începe o viață proprie în autobuz. Am râs atât de mult încât chiar și Uitucul a zis: „Ok, recunosc, asta e prima mea aventură adevărată din Săptămâna Altfel.”

Când ne-am întors acasă, eram toți murdari de vopsea, cu buzunarele goale și cu telefoane salvate, dar cu zâmbete uriașe pe fețe. Serios, dacă cineva ne-ar fi văzut, ar fi zis că am supraviețuit unei invazii de extratereștri colorați… și cred că exact așa s-a simțit.

Doar EU

Dragă jurnal,

Astăzi a fost una dintre acele zile din Săptămâna Altfel care te fac să te oprești și să gândești puțin mai adânc. Clasa noastră a realizat și interpretat o scenetă inspirată din „Prinț și cerșetor”, pe care am prezentat-o colegilor mai mici, de la ciclul primar.

A fost mai mult decât o simplă piesă de teatru: am vrut să le arătăm că adevărata bogăție nu stă în haine scumpe, averi sau titluri, ci în recunoștința și generozitatea pe care le purtăm în inimă. În timp ce jucam, mi-am dat seama cât de ușor uităm să apreciem ceea ce avem și cât de mult poate conta un gest mic sau un cuvânt bun.

Privind fețele copiilor mici, care râdeau sau se mirau la fiecare replică, am simțit o bucurie simplă, dar profundă. În acele momente, mi-am dat seama că ceea ce facem ca liceeni poate să aibă un impact real, chiar dacă e doar printr-o scenetă scurtă. La final, aplauzele lor sincere m-au făcut să înțeleg că mesajul nostru a ajuns exact acolo unde trebuia.

Cred că astăzi am învățat ceva esențial: adevărata bogăție se măsoară în ceea ce poți să dăruiești celorlalți și nu în ceea ce poți să aduni pentru tine.

Cu drag, aceeași visătoare

Călătorind prin cunoaștere și bucurie

Este bine cunoscut faptul că, pentru a ne deschide inima, a ne lărgi mintea și a ne umple viața cu povești de spus, trebuie să călătorim.

Era o dimineață plăcută de toamnă, o zi de luni, iar noi toți așteptam, somnoroși dar nerăbdători, să înceapă ora noastră preferată: ora de limba și

literatura română. Pe ușă a intrat doamna profesoară, spunându-ne că are o surpriză pentru noi. Fețele noastre s-au luminat. Urma să organizăm împreună o excursie care va avea loc în săptămâna „Școala Altfel”. Căzând de acord, ca într-o adevărată familie, am decis să vizităm trei obiective turistice în Timișoara.

Primul obiectiv turistic pe care l-am vizitat a fost o agenție turistică, Naomi Travel, care oferă experiențe personalizate și unice. Acolo am fost întâmpinați de o doamnă drăguță și amabilă, care ne-a povestit cum decurge o zi într-o agenție de turism, istoria business-ului ei și ce are de oferit. A răspuns cu multă răbdare întrebărilor noastre, explicându-ne câtă muncă se află în spatele unei vacanțe perfecte.

Apoi, ne-am îndreptat către Banca Națională a României, având sucursala principală în Timișoara. Acolo ni s-au prezentat bancnotele vechi ale României, fabricarea și istoria lor. Am fost plăcut surprinși să constatăm că multe dintre istorioare le știam deja de la profesorul nostru de istorie.

Ultimul obiectiv vizitat a fost Facultatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”. Am asistat la experimente chimice, testări oftalmologice și pneumologice. A fost o plăcere să testăm multe dintre aparatele folosite de farmaciști și să ne imaginăm o viitoare carieră în acest domeniu.

Totuși, ziua nu se putea încheia fără ca David, colegul nostru mereu pus pe glume. În timp ce autocarul se pregătea să pornească, am observat că David lipsește. Cu toții am intrat în panică și ne-am imaginat tot felul de scenarii, însă, în scurt timp, l-am zărit venind nonșalant către noi. Ne-a spus că a rămas în urmă pentru a întreba localnicii care este cel mai frumos loc din Timișoara pentru a-l vizita împreună cu părinții săi.

A fost o experiență unică, în care mintea ni s-a deschis pentru a acumula noi cunoștințe, inima ni s-a umplut de bucurie participând la toate aceste activități și ni s-a înfiripat în noi speranța că, într-o zi, vom ajunge și noi să studiem în acest oraș minunat. Și toate acestea, în timp ce călătoream.

Vig Miriam, clasa a VIII-a B

Dragă jurnal,

În ultimele zile am avut o mare dilemă, după cum îți amintești că ți-am mai zis și anume dacă mai am sau nu pentru ce să mulțumesc. Vezi si tu că… parcă totu-i plin de întuneric, oamenii sunt reci în jurul meu, uneori și eu cu ei. Chiar mă simt ca si cum tot ce era frumos s-a dus, sau cel puțin așa credeam până azi. Așa ca stai cu mine și fii tare atent.

Când mă gândeam zilele astea că sănătatea mă încearcă si ca nu mai scap de tusea mea, am trecut pe lângă bunul meu vecin, care se chinuia să respire fiind de mic bolnav. Am privit la mine și apoi la cer, dintr-o dată am spus în sufletul meu că îi mulțumesc lui Dumnezeu, eu doar tușeam.

Apoi mă gândeam la mama mea și ce dor îmi e de ea, căci liceul mă ține departe, dar am privit la prietenul meu a cărui mamă nu mai poate fi lângă el niciodată. Din nou m-am uitat în sufletul meu și iată că aveam pentru ce să mulțumesc.

Și încă un gând s-a năpustit asupra mea înspre seară, ce m-a făcut cu totul să mă frustrez. Și el spunea așa "Tu stai în casă mai mereu, ori stai să înveți, ori te odihnești sau poate mai ai treabă, dar când, în sfârșit, poți respira, ești prea obosită să faci ceva ce-ți place.", m-am supărat, căci așa era... Dar mi-am amintit de băiatul de la colț pe care îl văd zilnic, probabil fără casă să mai doarmă și care poate și-ar dori să învețe și cine știe… și eu...? Eu mă plângeam.

Am luat o pauză, jurnalule, m-am uitat la viața mea și-am observat tot ce-mi place și ce nu-mi place, dar e bun, s-a dovedit a fi o binecuvântare. Însă orgoliul nu mă lăsa s-o văd. Si uite, privesc din nou spre cer, spun: "Domnul m-a binecuvântat" și mulțumesc. O fac din suflet.

Iar ție, până data viitoare, îți spun să mă aștepți, căci poate te voi surprinde.

Irina Smaranda

O zi din Școala Altfel...
Carnavalul Personajelor Literare –
când lectura prinde viață

La școală, cărțile nu rămân niciodată doar pagini tipărite. Anul acesta, la Carnavalul Personajelor Literare, împreună cu doamna dirigintă, am descoperit cu toții că lectura poate coborî din bibliotecă direct în sala de clasă, transformând-o într-o lume plină de poveste.

Pentru o zi, fiecare elev a devenit un personaj: eroi curajoși, exploratori, fete istețe, detectivi sau personaje amuzante care ne-au făcut să zâmbim.

În spatele costumelor, însă, am aflat ceva mult mai important. Am înțeles că cititul ne ajută să cunoaștem lumi la care altfel nu am avea acces. Când intrăm în pielea unui personaj, învățăm să privim lucrurile dintr-o altă perspectivă, să simțim emoțiile altora și să înțelegem mai bine oamenii din jurul nostru.

Toată clasa a lucrat cu entuziasm. Unii și-au pregătit costumele cu zile înainte, alții au recitit pasajele preferate ca să surprindă cât mai bine felul de a vorbi sau gesturile personajului ales. Atmosfera a fost plină de energie, iar sala s-a umplut de culori, replici celebre și momente care ne-au amintit cât de bogată poate fi imaginația copiilor.

Misiune Dor

Carnavalul nu a fost doar o activitate distractivă, ci o demonstrație a faptului că lectura poate uni o clasă întreagă. Ne-a arătat că fiecare carte deschisă este o ușă spre creativitate, curaj, empatie și joacă. Când citim, devenim mai atenți, mai curioși și mai pregătiți să intram in lumea reala .

În final, ziua personajelor literare a transformat fiecare elev într-un mic actor și fiecare lecție într-o scenă. A fost dovada că lectura nu se termină niciodată la ultimul rând din carte .

"Un copil care citește va deveni un adult care gândește!"

Gabor Susana, clasa a VII-a C,
Locația Caransebeș

Gânduri, emoții, mulțumire

Experiența care mi-a schimbat modul prin care privesc recunoștința

În viață există momente care ne pun la încercare mai mult decât ne așteptăm. Uneori apar situații neașteptate care ne schimbă ritmul, ne testează răbdarea și ne arată cât de mult contează sprijinul celor din jur. Pentru mine, una dintre aceste perioade a fost recuperarea după o operație la picior. A fost un moment care mi-a dat totul peste cap, de la programul zilnic până la activitățile care îmi aduc bucurie și energie.

Operația și recuperarea nu au fost doar dificultăți fizice, ci și provocări emoționale. A trebuit să învăț să am răbdare cu mine, să accept că recuperarea nu se face peste noapte și că uneori progresul se măsoară în pași mici, nu în salturi mari. Această perioadă m-a învățat că adevărata putere vine atunci când continui, chiar și atunci când simți că nu mai poți.

Un lucru care m-a ajutat enorm a fost sprijinul colegilor mei. Chiar dacă nu puteam fi fizic la școală sau nu puteam participa la toate activitățile, ei m-au făcut întotdeauna să simt că aparțin colectivului nostru. Mi-au scris mesaje, m-au întrebat cum mă simt, m-au făcut să râd în zilele în care aveam nevoie cel mai mult. Poate că gesturile lor par mici, dar pentru mine au însemnat foarte mult. Mi-au arătat că adevărata prietenie și colegialitate se văd în momentele grele.

La fel de important a fost și sprijinul profesorilor. Au avut înțelegere pentru situația mea, nu m-au presat, m-au ajutat să rămân conectat la lecții și să nu pierd ritmul. Au dat dovadă de răbdare și empatie, iar asta m-a motivat să continui și să nu renunț la lucrurile care contează pentru mine. Am simțit cu adevărat că nu sunt doar un elev într-o clasă, ci un copil sprijinit de o comunitate.

Sunt recunoscător pentru tot ceea ce am trăit: pentru faptul că operația a decurs bine, pentru că recuperarea merge înainte și pentru că am avut oameni alături de mine în fiecare moment. Această experiență m-a învățat că nu suntem niciodată singuri, chiar dacă uneori avem impresia că suntem. M-a învățat să prețuiesc mai mult sănătatea, timpul, pasiunile și oamenii care îți stau aproape atunci când ai cea mai mare nevoie.

Astăzi pot spune cu sinceritate că am trecut peste o perioadă foarte grea și că sunt mai puternic datorită ei. Le mulțumesc colegilor, profesorilor, familiei și tuturor celor care m-au susținut. Recunoștința mea pentru ei este sinceră și va rămâne mereu în sufletul meu. Experiența aceasta m-a schimbat, m-a maturizat și m-a făcut să înțeleg că fiecare obstacol depășit este o lecție care te pregătește pentru viitor.

În tot acest drum greu, credința a avut rolul cel mai important. Au fost momente în care m-am simțit copleșit și nu știam cum voi merge mai departe, dar rugăciunea și încrederea că Dumnezeu veghează asupra mea mi-au dat liniște și curaj. Am simțit că nu trec singur prin această încercare și că există Cineva care mă întărește atunci când eu nu mai pot. Această experiență m-a făcut să înțeleg că, indiferent cât de dificil este un moment, există mereu speranță și lumină, iar credința te poate ajuta să găsești puterea de a continua.

Această încercare mi-a arătat cât de importante sunt recunoștința, răbdarea și credința.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că m-a ajutat să trec peste această perioadă și să merg mai departe cu mai multă putere și înțelepciune.

Această experiență m-a făcut să îmi schimb modul în care privesc recunoștința. Am înțeles că nu este doar un cuvânt sau un gest, ci o stare de spirit care se formează în momentele grele. M-a învățat să apreciez mai mult ceea ce am, să văd binele chiar și în situațiile dificile și să nu uit niciodată cât de valoroși sunt oamenii care îți rămân aproape. De fapt, m-a învățat să mă bazez pe Dumnezeu.

Raescu Călin-Clasa a VII-a C
Locația Caransebeș

Mulţumiţi lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi. Tesaloniceni 5:18

Mulțumiți-I lui Dumnezeu în fiecare zi, pentru toate lucrurile, chiar și pentru acele lucruri care vi se par banale, dar care, în realitate, nu sunt așa. Mulți nu au harul pe care îl avem noi; unii nu pot merge sau vorbi, iar alții nu au nici părinți.

Eu Îi voi fi recunoscătoare lui Dumnezeu mereu pentru mila pe care a avut-o față de mine. În urmă cu doisprezece ani, în timp ce eu, împreună cu

Nihil sine Deo

familia mea, coboram de la bunica mea, între etajul doi și trei am căzut în cap de la 5 metri. Mătușa mea, atunci când m-a luat în brațe, a spus că eram la fel de ușoară ca o pană. Tatăl meu crezuse că am murit, dar Dumnezeu a avut un alt plan.

Ochiul meu era umflat și vânăt. A doua zi seară, când păstorii erau la noi la biserică pentru rugăciunea săptămânală, părinții mei m-au adus la rugăciune. După ce s-au rugat pentru mine, eu și mama am plecat acasă. După ce s-a terminat rugăciunea, tatăl meu mărturisește că eu eram singura trează și îl așteptam. Atunci când s-a uitat la mine, a observat că ochiul meu era normal și curat; vânătaia dispăruse. În mod normal, unei vânătăi îi trebuie mult mai mult timp ca să se vindece. Minunea a fost că El m-a salvat de la moarte și a făcut ca acea vânătaie să dispară într-un interval de câteva ore. Voi fi mereu mulțumitoare lui Dumnezeu că m-a salvat de la moarte. Niciun lucru nu este imposibil pentru El.

Mulțumirea este cea mai importantă. A fi mulțumitor în fața lui Dumnezeu este un gest de mare valoare pentru El.

Ruhama A, clasa a IX-a

Mulțumirea văzută prin ochii elevilor

1. ***Ce înseamnă pentru tine „a fi mulțumitor”?***
   - Sunt recunoscător pentru toate lucrurile bune pe care le primesc.
   - Pentru mine “a fi mulțumitor” înseamnă să îi mulțumim lui Dumnezeu pentru tot ce avem, căci nu toată lumea are ceea ce avem noi și ceea ce avem noi este o avere pentru alți oameni.
   - A fi mulțumitor pentru mine înseamnă să nu îmi doresc mai mult decât se poate.

2. ***Pentru ce lucru mic din viața ta ești recunoscător astăzi?***
   - Sunt recunoscător pentru toate lucrurile bune pe care le primesc.
   - Sunt recunoscător pentru că sunt sănătos si am tot ce îmi trebuie.”
   - Sunt mulțumitor că am o casă.
   - Eu sunt recunoscător ca am părinți în viață.

3.Cine este persoana căreia îi mulțumești cel mai des și de ce?

- Cel mai des ii mulțumesc bunicului meu pentru ca îmi face toate voile.
- Lui Dumnezeu îi mulțumesc cel mai des, pentru că de la El vin toate.
- Persoana aceea este Dumnezeu și îi mulțumesc că îmi ascultă rugăciunea.”

4.Ce te face fericit la școală?

- Faptul că pot învăța si sunt împreună cu colegii mei.
- Pe mine mă face cel mai fericit la școală, atunci când sunt înțeles de cei din jur.
- Sunt fericit la școală când iau note bune și mă felicită doamna.
- Când avem exerciții ușoare.

5.Cum arată o zi în care îi faci pe alții să se simtă apreciați?

- Îi pot face fericiți pe cei din jur atunci când îi înțeleg sau le fac un bine.
- O zi în care îi fac pe alții să se simtă apreciați este o zi în care le fac complimente frumoase tuturor.
- O zi în care ajuți pe cineva este o zi în care te simți specială în fața lui Dumnezeu și în fața altora.

❖ ***Ciclul gimnazial***

1.De ce crezi că e important să ne arătăm mulțumirea?

- Pentru că așa ne învață părinții și Biblia.
- Așa am citit din Biblie.
- Pentru că așa îți arăți dragostea față de aproapele tău.

2.Există un profesor, coleg sau membru al familiei căruia ai vrea să-i mulțumești? Ce ai vrea să-i spui?

- Îi mulțumesc lui Beni pentru curajul de a mă apăra de alți copii răi și doamnei diriginte pentru că îmi explică ceea ce nu înțeleg.
- Doamnei diriginte, pentru răbdare și că ne învață.

3.Ce situație recentă te-a făcut să-ți dai seama cât de norocos ești?

- O situație recentă care m-a făcut să îmi dau seama cât de norocos sunt este când am sărit de pe o rampă cu bicicleta direct în mijlocul drumului și o mașină m-a evitat la 3 milimetri.
- O situație recentă este atunci când era să iau 4 la română, dar doamna m-a iertat.

4.Cum îți exprimi tu recunoștința: prin cuvinte, fapte, gesturi?

- Îmi exprim recunoștința prin fapte: îl îmbrățișez pe dușmanul cu care m-am certat.
- Arăt recunoștința cumpărând flori mamei.
- Eu îmi exprim recunoștința prin fapte: fac curat prin casă și cumpăr un cadou mamei.

5.Ce te ajută să te oprești și să observi lucrurile bune din viața ta?

Nihil sine Deo

➢ După ce mă cert cu fratele meu, îmi dau seama că de fapt eu țin la el și că nu trebuia să fac asta și să îl apreciez mai mult.

➢ Atunci când sunt bolnav și doctorul spune că nu mai am scăpare, dar Dumnezeu mă vindecă, iar eu uit să mulțumesc.

➢ Eu observ mai bine lucrurile pe care le am atunci când nu le mai am.

Mulțumirea văzută prin ochii profesorilor

1.Ce înseamnă pentru dumneavoastră recunoștința în contextul școlii?

➢ În Biblie există multe pasaje care ne îndeamnă la mulțumire, ne îndeamnă să-l fim recunoscători Domnului. Am învățat pe parcursul vieții că aceasta nu ține de circumstanțe. Există perioade mai bune, dar vin și încercări. Întotdeauna însă vom găsi motive să fim mulțumitori.

Mulțumirea este o stare în care trebuie să rămânem pentru a fi în voia lui Dumnezeu și pentru a putea simți ce înseamnă adevărata bucurie. Încerc să-i învăț aceste lucruri și pe elevii mei. Chiar de curând am abordat tema mulțumirii în cadrul activităților desfășurate la „Întâlnirea de dimineață" și am pregătit o scenetă pentru „Sărbătoarea Mulțumirii". Personal, îi sunt recunoscătoare Domnului pentru școala noastră, pentru copii și pentru oportunitate de a putea transmite elevilor aceste valori din viața de credință. *(prof. Rodica Jurcovici)*

➢ Recunoștința este modul prin care ne exprimăm respectul, smerenia și dragostea unii față de alții. Într-o școală creștină, recunoștința înseamnă conștientizarea faptului că tot ce avem este de la Dumnezeu și că trebuie să Îi fim mulțumitori pentru bucuria de a lucra cu elevii în lumina valorilor creștine și de a vedea în fiecare copil o chemare, un potențial pus în el de Creator. (*prof. Nicoleta Onica)*

➢ Pentru mine, recunoștința în contextul școlii este o atitudine prin care Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru fiecare copil unic și special pe care El mi l-a încredințat. *(prof. înv. primar Oana Tira)*

➢ Tesaloniceni 5:18 „Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, căci aceasta este voia Lui cu privire la voi". Apostolul Pavel ne amintește că recunoștința nu depinde de condițiile exterioare, ci de felul în care alegem să privim viața; că recunoștința nu este doar o virtute, ci o formă de educație a inimii: recunoștință unii față de alții într-un climat bazat pe încredere , respect, dar mai ales credință și nădejde în Dumnezeu. *(prof. Gheorghe Gruescu)*

2.Ce momente din activitatea didactică vă fac să simțiți mulțumire?

➢ Simt o profundă mulțumire atunci când văd cum elevii nu doar învață, ci cresc și spiritual: când își dezvoltă empatia, când își cer iertare unii altora, când se roagă împreună și apar transformări în atitudinea lor. (*prof. Nicoleta Onica)*

➢ Momentele din activitatea didactică care mă fac să simt cu adevărat mulțumire sunt acelea în care văd cum ochii copiilor se luminează atunci când descoperă ceva nou. Sunt clipele în care simt că toată iubirea, răbdarea și dăruirea pe care le ofer prind viață în reușitele lor. Nimic nu este mai puternic decât momentul în care un copil depășește un obstacol și își spune cu încredere: Pot*!* *(prof. Maria Sporea)*

➢ Mulțumirea vine atunci când știi că ai făcut totul: că ai sacrificat timpul tău liber și energia, că ai explicat lecția încă o dată, că ai avut răbdare cu un copil căruia ceilalți nu-i dădeau nicio șansă de reușită. Iar când acel copil ajunge să fie un om de succes, simți mai mult decât mulțumire – simți împlinirea lucrului făcut pentru Domnul. Anii trec, și uneori vine câte un adult la tine, după zeci de ani, pe care abia îl mai recunoști, dar care îți spune că l-ai ajutat să-și descopere vocația și că a și reușit. Aceasta este adevărata mulțumire. Mai mult decât atât, parafrazându-l pe John Maxwell, aș spune că pentru noi, creștinii, mulțumirea supremă este să știm că ei ajung în cer și că sunt siguri de aceasta. *(prof. Mihaela David-Izvernar)*

3.Cum încurajați elevii să-și exprime aprecierea unii față de alții?

➢ Îi încurajez să vadă în colegul lor un frate sau o soră, facem rugăciuni scurte unii pentru alții și activități în care fiecare spune ce apreciază la colegii săi. Îi învăț că iubirea aproapelui nu se arată doar prin fapte mari, ci și prin gesturi simple, făcute cu inimă curată. (*prof. Nicoleta Onica)*

4.Există un gest de recunoștință din partea unui elev pe care nu îl veți uita?

➢ Au fost multe astfel de gesturi în cei treizeci de ani de activitate. Mă bucur de fiecare „mulțumesc", de sclipirea pe care o citesc zilnic în ochii lor, ca semn al recunoștinței. Unii s-au întors peste ani să îmi împărtășească reușitele, împlinirile și să-mi mulțumească pentru că am contribuit la formarea lor.

Îmi vine acum în minte gestul unui fost elev care și-a continuat parcursul educațional în unitatea școlară în care predam și, până la terminarea liceului, la fiecare început de an, mă căuta și-mi oferea un buchet de flori. A făcut acest gest chiar și atunci când m-am mutat la altă școală, prilej de mare bucurie pentru mine... *(prof. Rodica Jurcovici)*

Misiune

➢ Da. Un elev mi-a adus cândva un verset scris de mână și mi-a spus că acel verset l-a ajutat, datorită unei discuții pe care am avut-o la clasă. (*prof. Nicoleta Onica)*

5.Ce mesaj de mulțumire ați transmite colectivului școlii?

➢ Aș transmite un sincer „Mulțumesc!" tuturor colegilor pentru slujirea lor. Observ că punem împreună nu doar mințile, ci și inimile în educarea copiilor și le-aș mulțumi pentru răbdare, pentru dragoste, pentru credință și pentru dorința de a-L face cunoscut pe Hristos prin modul în care lucrăm zi de zi. Dumnezeu să ne întărească, să ne unească și să ne binecuvânteze în această misiune frumoasă! (*prof. Nicoleta Onica)*

➢ Colegilor mei din LTB Moldova Nouă le spun că nu cred în coincidențe sau întâmplări; prezența lor aici nu este o alegere întâmplătoare, ci o călăuzire divină. Înțelegem astfel cum creștem împreună, învățăm unii de la ceilalți, împărtășim experiențe și ne corectăm reciproc, pentru că tot ceea ce facem este pentru Dumnezeu, nu pentru o validare efemeră. Știind acestea, le sunt recunoscătoare că acceptă șlefuirea în școala lui Dumnezeu, că niciodată nu au refuzat o inițiativă adusă în fața lor, că au îmbrățișat dăscălia în școala creștină ca pe o misiune divină și că iubesc copiii necondiționat. *(prof. Mihaela David-Izvernar)*

Mulțumirea văzută prin ochii părinților

1. ***Pentru ce sunteți cel mai recunoscători când vine vorba de copilul dumneavoastră?***

➢ Când vine vorba de copii, sunt recunoscătoare în primul rând pentru faptul că sunt sănătoși, mai apoi pentru felul în care mă învață zi de zi bucuria lucrurilor simple. Mă bucur de sinceritatea din ochii lor, de curiozitate si de energia care pare să fie inepuizabilă. Mă simt recunoscătoare pentru momentele obișnuite, conversațiile noastre, îmbrățișările, dar mai ales pentru iubirea necondiționată pe care o primesc și care dă sens vieții.

➢ Sunt foarte recunoscătoare de faptul căci copiii au șansa să învețe într-un mediu creștin.

➢ Sunt recunoscătoare pentru faptul că este sănătoasă , curioasa si plină de viața. Sunt recunoscătoare pentru fiecare zi in care pot sa mă bucur de familie si pentru copii mei.

➢ Suntem recunoscători pentru lecțiile pe care le învățăm zilnic de la ea, pentru momentele unice pline de iubire și pentru că putem vedea lumea prin ochii ei inocenți și curioși.

➢ Sunt cea mai recunoscătoare pentru că o văd crescând frumos, cu o inimă caldă și multă curiozitate față de lume. Mă bucur enorm că e sănătoasă, plină de energie și că are curajul să învețe din fiecare experiență. Prețuiesc momentele în care o văd fericită, fie că descoperă ceva nou, fie că doar petrecem timp împreună. Îi sunt recunoscătoare pentru felul în care îmi reamintește, zi de zi, cât de importantă e răbdarea, blândețea și iubirea.

➢ Pentru că poate să învețe într-o școală creștină.

2.Cum îi învățați pe copii să fie mulțumitori?

➢ Încerc să-mi învăț copiii să fie mulțumitori prin exemplu și prin discuții simple despre diferite situații din timpul zilei. Chiar dacă sunt copii, le-am vorbit de fiecare dată sincer, am încercat să le arăt și micile eforturi pe care le depunem zilnic, ca să înțeleagă pe cât posibil valoarea lor. Ba mai mult, îi încurajez și pe ei să îndeplinească diferite sarcini, ca să înțeleagă ce înseamnă efortul și responsabilitatea.

➢ Prin puterea exemplului și prin aprecierea lucrurilor pe care reușește să le facă, fie ele cât de mici.

3.Ce schimbări ați observat în familie atunci când recunoștința devine un obicei?

➢ Atmosfera este mai caldă și mai liniștită. Comunicăm mai ușor, iar copilul pare mai empatic și mai atent la cei din jur. Faptul că ne exprimăm recunoștința ne apropie și ne ajută să depășim mai ușor momentele dificile.

➢ Când recunoștința devine un obicei în familia noastră, inima este mult mai sensibila la nevoile celor din jur și mai mulțumitoare fata de tot ce ne-a dat Dumnezeu.

4.Ce v-a emoționat recent din partea copilului?

➢ M-a emoționat când a venit și mi-a spus, fără să-i cer, „mulțumesc că mă ajuți mereu". A fost un moment simplu, dar plin de sinceritate, care mi-a arătat cât de mult contează gesturile mici.

➢ M-a emoționat faptul că și-a exprimat dorul de tatăl ei; emoție pe care o exprimă mai rar cu toate că era plecat doar pentru jumătate de zi de acasă și pentru că astăzi mi-a mulțumit pentru masa și mi-a spus că sunt cea mai bună bucătăreasă!

5.Ce mesaj de apreciere ați transmite școlii?

➢ Aș transmite un mesaj de mulțumire pentru implicarea și răbdarea cu care sprijină fiecare copil. Apreciez atmosfera sigură și prietenoasă pe care o creați și modul în care îi încurajați să fie curioși, responsabili și încrezători în ei înșiși.

➢ Suntem profund recunoscători pentru mediul de învățământ cald și primitor pe care îl oferiți copiilor noștri Mulțumim lui Dumnezeu pentru această școală și întregului cadru didactic!

➢ Apreciem foarte mult faptul că în această instituție sunt cadre cu caracter plăcut lui Dumnezeu.

➢ Mulțumesc că transformați fiecare zi de grădiniță într-o aventură plină de învățare și iubire! Mulțumim pentru implicare, educatorul este cel care

Nu se Dea

pune piatra de temelie înspre tot ceea ce înseamnă cunoaștere, pentru îndreptarea copiilor spre partea spirituală, lucru mai rar întâlnit în zilele noastre.

➢ Mulțumesc pentru oportunitatea ca băiatul meu să învețe aici și apreciem toate eforturile făcute de domnii profesori. Recomand tuturor această școală.

Mulțumirea văzută prin ochii bunicilor

1. Ce vă aduce cea mai mare mulțumire în relația cu nepotica dumneavoastră?

➢ Cea mai mare mulțumire o simt atunci când o văd zâmbind și când vine la mine cu bucurie. Faptul că își dorește să petrecem timp împreună, că îmi povestește ce a mai făcut și că mă caută pentru sfaturi sau pentru o îmbrățișare îmi umple sufletul de recunoștință.

➢ Cea mai mare mulțumire în relația cu nepoata, este iubirea și bucuria cu care Valeria mă întâmpină în fiecare dimineață.

➢ În relația cu nepoți mulțumim lui Dumnezeu că putem petrece timp împreună și îi vedem crescând că putem să le oferim iubire și sprijin.

➢ Cea mai mare mulțumire este timpul petrecut împreună faptul ca pot transmite mai departe povesti si valori despre familie .

➢ Sunt recunoscătoare pentru tot ce reprezintă ...special pentru momentele de tandrețe și iubire ....chiar și de încăpățânarea ei...

➢ Cea mai mare bucurie o am când îi aud râzând. Parcă atunci se luminează casa. Cu ei uiți de griji și simți că ai pentru ce să te trezești dimineața. Sunt un dar de la Dumnezeu.

2. Cum era exprimată recunoștința „pe vremea dumneavoastră”?

➢ Pe vremea mea, recunoștința se arăta mai mult prin fapte decât prin cuvinte. Oamenii se ajutau între ei, își ofereau sprijin, împărțeau ce aveau, iar mulțumirile se transmiteau prin gesturi simple, prin respect și printr-o vorbă bună.

3. Ce sfat despre mulțumire ați dori să transmiteți nepoților și copiilor din ziua de azi?

➢ I-aș spune să aprecieze lucrurile mărunte și oamenii care o iubesc. Mulțumirea se naște din inimă, nu din lucruri. Se arată prin bunătate, prin recunoașterea eforturilor celorlalți și prin bucuria de a împărți binele cu cei din jur.

4. Aveți o amintire frumoasă în care un gest mic al nepotului/nepoatei v-a făcut să vă simțiți apreciat(ă)?

➢ Da, îmi amintesc când nepotica mi-a adus o mică felicitare desenată chiar de ea, fără nicio ocazie specială, și mi-a spus: „Pentru tine, pentru că ai grijă de mine.”

Cuvinte cu suflet

Povestea lui Mulțumesc

Maria se opri din discuția cu celelalte mămici. Elena, fetița ei de 6 ani, se comporta neobișnuit. Bine… poate că era ceva obișnuit, dar Maria observa asta pentru prima dată. Elena schimba constant jucăria cu ceilalți copii. De câteva ori aproape că le smulse jucăria din mână, doar ca să o lase după câteva minute pentru o altă jucărie pe care o luase un alt copil.

După câteva minute, Maria își ceru scuze de la celelalte mămici și veni să o ia pe Elena din grupul de copii. Așa cum se aștepta, Elena protestă că mai este timp, începu să plângă, dar Maria rămase hotărâtă și porni împreună cu ea spre mașină. O așeză în scaun, îi prinse centura, apoi urcă la volan și porni spre casă.

Obiceiul lor era ca, pe drum, Maria să spună o poveste sau să se joace un joc. După câteva minute de tăcere, Elena întrebă:

— Joc sau poveste?

— Alege tu.

— Bine, aleg poveste. Și astăzi o să-ți spun povestea primilor nemulțumitori.

— Păi dacă sunt primii, trebuie să fie o poveste foarte veche. Cum de nu am auzit-o până acum?

— Da, și eu mă mir că nu ți-am spus-o încă. Dumnezeu i-a creat pe Adam și Eva, primii oameni, și i-a așezat într-o grădină frumoasă numită Eden.

— Păi povestea asta o știu.

— Da?

— Da. Știu că oamenii nu L-au ascultat pe Dumnezeu și au fost alungați din grădină.

— Știi și de ce?

— Păi da… nu L-au ascultat pe Dumnezeu.

— Corect, dar de ce?

— Nu știu.

— Hai să vedem: Dumnezeu le-a spus că pot mânca din toți pomii din grădină, cu excepția pomului cunoștinței binelui și răului. Și, în loc să fie mulțumiți cu toți ceilalți pomi, ghici ce au făcut?

— Nu au fost mulțumiți și au mâncat din pomul interzis.

— Deci, de ce nu L-au ascultat pe Dumnezeu?

— Pentru că nu au fost mulțumiți cu ce aveau.

Maria făcu o pauză și o privi pe Elena, care strângea jucăria ce o avea în mână și o ținea lipită de piept.

— Mami… e un motiv pentru care îmi spui povestea aceasta acum?

— Tu ce crezi?

— Îmi pare rău că nu am fost mulțumită în parc cu jucăriile mele și am luat jucăriile altor copii. Promit că voi fi mulțumitoare data viitoare, ca să nu mai

Soli Deo

pierd parcul, așa cum au pierdut primii oameni Grădina Eden.

Daria Apopi, clasa a IX-a

Ziua în care orașul a devenit alb

Într-o dimineață, m-am trezit cu un sentiment de nerăbdare pe care nu îl simțeam decât în zilele cu adevărat speciale, iar când am tras perdeaua, priveliștea de afară m-a lăsat fără cuvinte: iarna își făcuse intrarea în orașul în care locuiesc cu o eleganță aparte, acoperind străzile, casele și copacii cu un strat gros de zăpadă albă și pufoasă; fulgii coborau domol, plutind pe aripi invizibile, iar casele păreau îmbrăcate în glazură.

După amiază, am ieșit împreună cu verișoara mea la derdeluș. Aerul rece ne înțepa obrajii, dar entuziasmul ne încălzea sufletele. Pe derdeluș, gălăgia veselă a copiilor umplea valea: râsete, strigăte de bucurie și chemări prietenești se împleteau într-o adevărată muzică a iernii. Curând ni s-au alăturat sora mea, fratele verișoarei și câțiva prieteni.

După nenumărate coborâri, ne-am împărțit în două echipe și am pornit într-o bătălie cu bulgări de zăpadă, parcă desprinsă dintr-o poveste. Bulgării zburau în toate direcțiile, iar noi alergam, ne ascundeam, strigam și râdeam ca niște spiriduși ai iernii.

Când s-a lăsat seara, iar frigul a devenit tot mai pătrunzător, fiecare dintre noi a pornit spre casa lui. Ziua s-a încheiat în fața șemineului din sufragerie, unde focul trosnea liniștitor. Mi-am încălzit picioarele în șosetele groase cu reni și am savurat o cană fierbinte de ciocolată. Afară, ninsoarea continua să cadă liniștită, ca și cum nu ar fi vrut să lase orașul să adoarmă.

Velcotă Naomi Cristina, clasa a V-a B

Lumina Bunătății

Ieși, te rog eu, soare,
Tu ești steaua-încălzitoare,
Și ne faci zilele
Frumoase ca și nopțile.

Soare luminos și bun,
Ne încălzești chiar acum,
Ne vei ajuta mereu,
De la bunul Dumnezeu.

Petre Carina, clasa a VI-a B

Școala mea

Școală, școală te iubim
De la tine noi primim
O învățare bună
Pentru această viață crudă
Școală, școală tu ne-nveți
Să fim buni, calmi și drepți
Să fim o lumină tare
În această lume mare
Școală, școală noi la tine
Ne adunăm cu drag și bine
Pe veci tu ne ajuți să fim
Prieteni buni, să ne iubim

Medeea Verdeț, clasa a IV-a C

De ce este important să ne arătăm mulțumirea

În viața de zi cu zi, trecem adesea pe lângă multe lucruri frumoase fără să le observăm cu adevărat. Suntem grăbiți, ocupați, preocupați de ceea ce avem de făcut și uităm uneori să ne oprim o clipă și să spunem: „Mulțumesc!”. Totuși, acest cuvânt aparent mic are puterea de a transforma relații, de a îmbunătăți atmosfera dintre oameni și chiar de a ne schimba modul în care ne simțim. A-ți arăta mulțumirea nu este doar o formă de politețe, ci și o modalitate sinceră de a recunoaște binele din jurul nostru și de a-l face să crească.

Poate că am observat cu toții cât de mult contează să știi că cineva îți apreciază efortul. Când îi mulțumim cuiva, îi arătăm că munca sau gestul lui nu a trecut neobservat. Este un fel de a spune: „Contezi pentru mine”. Acest lucru creează o legătură reală între oameni și poate schimba complet o relație, fie ea de familie, prietenie sau colaborare.

Un „mulțumesc” spus la momentul potrivit poate liniști tensiuni, poate încuraja și poate deschide drumul spre o comunicare mai sinceră. Oamenii se simt mai motivați să facă bine atunci când văd că binele este recunoscut.

Este interesant că mulțumirea nu îi ajută doar pe ceilalți, ci și pe noi înșine. Atunci când ne obișnuim să observăm lucrurile bune din viața noastră, devenim mai optimiști și mai împăcați. Recunoștința ne îndreaptă atenția de la lucrurile care ne lipsesc către cele pe care le avem deja, iar asta schimbă mult modul în care ne simțim.

Mulțumirea poate funcționa ca un „echilibru emoțional”: ne temperăm supărările, vedem mai clar lucrurile pozitive și ne simțim mai conectați cu cei din jur. Este o formă simplă, dar puternică, de a avea grijă de starea noastră interioară.

Multe neînțelegeri apar din senzația că nu suntem apreciați. Când cineva simte că eforturile lui sunt ignorate, poate deveni iritat sau dezamăgit. În

Nihil sine Deo

schimb, o recunoaștere sinceră poate preveni aceste trăiri neplăcute.

Într-o echipă, într-o clasă sau într-o familie, mulțumirea creează un ton pozitiv. Oamenii comunică mai deschis, sunt mai dispuși să se ajute unii pe alții și se creează un mediu în care fiecare se simte văzut și respectat.

David Dragu, clasa a VII-a C

Doamne, îți mulțumesc…

Sunt recunoscător tuturor celor care s -au gândit, rugat și implicat în deschiderea școlii unde eu momentan învăț. Acum, mai bine de 3ani, când am călcat prima dată pragul școlii, însoțind-o pe surioara mea, mi-am dorit foarte mult să fiu și eu elev acolo, chiar dacă pe vremea aceea nu era decât grădiniță , clasa pregătitoare și clasa întâi.

Am fost bucuros când am aflat că mama a completat cererea mea de înscriere și apoi am fost extrem de fericit când am aflat vestea că, este posibil ca dorința mea să se împlinească.

Ador rugăciunile de dimineață, înălțate împreună cu colegii.

Acum, sper, mă rog, și-mi doresc ca și liceul să-l fac în cadrul acestei școli!!!

Lăpuște David, clasa a VII-a C

Liebes Tagebuch,

lange habe ich dir nicht geschrieben. In meiner Schule haben wir jedes Jahr eine besondere Woche, in der der Unterricht anders abläuft. In dieser besonderen Woche im Schuljahr machen wir viele Aktivitäten. Eine davon war ein Tunnel-Wettbewerb, bei dem man als Erster hindurchkommen musste. Der Gewinner bekommt einen Überraschungspreis.

Alle Kinder, die im Wettbewerb waren, waren sehr aufgeregt, den Preis zu finden und vielleicht zu gewinnen. Es gab viele lustige Momente und viel zu lachen. Insgesamt waren die Aktivitäten und die ganze Woche super.

Wir hatten eine tolle Zeit mit der Schule hier auf der LTB Moldova Nouă.

Das ist alles für heute. Ich hoffe, dass ich dir bald wieder schreibe.

Tschüss!

Dein Samuel

Sporea Samuel, clasa a VII-a B

Impresii despre „Săptămâna Altfel”

Larisa Ilioni, prof. înv. primar

În perioada 20-24 octombrie 2025 s-a desfășurat programul „Școala altfel” la Liceului Teologic Baptist Reșița, locația Oțelu Roșu. Săptămâna Altfel ne-a oferit oportunitatea de a învăța într-un mod diferit, de a ne forma competențe în manieră creativă și relaxantă. M-am conectat foarte bine cu clasa mai ales în cea de-a doua zi, când a fost ziua mult așteptată a experimentelor, elevii au învățat despre distribuția greutății, rezistența materialelor, fiind uimiți de ce greutate mare poate susține o banală foaie de hârtie. Apoi au învățat cum să crească cristale, în cele din urmă s-au amuzat creând diferite desene pe care le-au lansat în apă, cu ajutorul unor creioane speciale.

Chiar dacă a fost o săptămână plină și intensă în pregătiri, Săptămâna Altfel s-a încheiat cu o excursie frumoasă care i-a ajutat pe copii să se cunoască mai bine, în care au învățat și multe lucruri și în care, bineînțeles, s-au jucat.

După vizita la Muzeul Căsuțelor și Castelul Corvinilor în care elevii au aflat multe lucruri despre istoria țării noastre, tradiții, obiceiuri, detalii arhitecturale, s-au plimbat pe coridoarele castelului imaginându-se prinți și prințese, următorul popas a fost la Castelul Lupilor unde copiii s-au jucat cu multă poftă. Tiroliene, leagăne de tot felul, tobogane, toate au fost încercate și distracția a fost maximă. Înainte de întoarcerea acasă, am vizitat minunatele grădini „I Giardini di Zoe”, unde copiii au fost uimiți de frumusețea aleilor străjuite de flori, a fântânilor, rondourilor din care ne zâmbeau ultimele flori, înainte să își scuture petalele. S-au plimbat prin labirint, dorind să rătăcească cât mai mult timp în acel loc de vis.

O săptămână specială, plină de activități și iubită de copii s-a încheiat atât de frumos! O așteptăm cu nerăbdare pe cea din anul următor!

Iulia Nica, prof. înv. primar

Drumul parcurs de un copil prin anii de școală e o poveste. Fiecare zi e o filă răsfoită, o experiență nouă, un suflu în aripile pregătite de zbor. „Școala Altfel” este săptămâna în care clopoțelul nu cheamă la lecții, ci la descoperire. E timpul în care curiozitatea devine busolă. E pauza dintre două pagini de manual în care elevii învață din lume, nu doar despre lume. O săptămână în care școala își schimbă straiele și devine atelier, bibliotecă, scenă, laborator de visuri și loc de joacă pentru imaginație.

Elevii clasei pregătitoare au avut prilejul să-și dezvolte abilități precum cooperarea, încrederea în sine, autonomia, responsabilitatea sau gestionarea emoțiilor. După explorarea bibliotecii și a universului lecturii, elevii și-au folosit creativitatea pentru a deveni ei înșiși mici autori. Fiecare copil și-a creat propria carte: și-a imaginat o poveste, a ilustrat-o în imagini și a așezat-o în pagini, exact ca într-un volum adevărat. Activitatea i-a ajutat pe copii să descopere bucuria lecturii, să-și dezvolte imaginația și să învețe că fiecare poveste începe cu o idee și un strop de curaj. La final, cartea creată de ei a devenit o amintire prețioasă și, poate, începutul pasiunii pentru scris.

Ne-a plăcut foarte mult și „Povestea lui Dințișor”. Elevii clasei pregătitoare au pornit într-o aventură alături de **Dintișor**, eroul poveștii noastre. La dentist, copiii au descoperit secretele unui zâmbet sănătos și au învățat cum să aibe grijă de dințișorii lor, urmărind cu vădită curiozitate fiecare explicație. Informațiile au fost consolidate printr-o activitate artistică, unde fiecare copil a adus la viață personaje și scene din poveste, transformând învățarea despre igienă orală într-o experiență jucăușă și creativă.

Nicoleta Onica, prof. limba și literatura română

În calitate de dirigintă pentru clasa a V-a, mi-am propus să fac în așa fel încât să fie o săptămână de cunoaștere a colectivului, de conectare și prietenie între colegi. Copiii au fost implicați în mai multe activități, dar cea care ne-a plăcut tuturor cel mai mult a fost atelierul de gătit. Am pregătit salată de fructe și bomboane Rafaello, din care ne-am ospătat noi, dar și domnii profesorii. A fost o ocazie de a vedea cum lucrează împreună, cum împart și cum gestionează sarcinile date, iar eu am fost foarte mulțumită de rezultate.

Întreaga săptămână a scos la iveală calități frumoase ale elevilor: responsabilitate, creativitate și multă dorință de colaborare. Atmosfera din clasă a fost una veselă, iar elevii au demonstrat că pot lucra împreună în mod armonios. Sunt mândră de modul în care s-au comportat și de felul în care au reprezentat clasa peste tot pe unde am fost.

Educația deschide mintea,
dar mulțumirea deschide inima.
Împreună, ele formează omul care vede
binele în lume și îl răspândește mai departe.

